

i Militairretatens Lærv. — Endringsforslagene under Nr. 2, 3 og 6 har jeg allerede omtalt. — Endringsforslaget under Nr. 4 er kun en Redaction, og Endringsforslaget under Nr. 5 har ikke stor Betydning; det sigter kun til at gjøre det klart, paa hvilken Maade de uvillige Mænd, der skulle afgive Erklæring i det i Paragraphen forudsatte Tilfælde, skulle skaffes tilvæie. Jeg skal saaledes med disse Ord tillade mig at anbefale Forslaget med Udvalgets Endringer til Thingets Billigelse.

Lehmann: Skjøndt de Betænkeligheder ved nærværende Lovforslag, som jeg tillod mig at fremsætte ved denne Sags 1ste Behandling, ikke ere blevne fuldstændig afhjulsne ved, hvad Udvalget har foreslaaet, saa er dette dog skeet i et ikke ringe Omfang, og jeg skal derfor ikke forsøge paa nu at lægge Bænkstikker i veien for Lovforslagets Fremme paa det af Udvalget givne Grundlag. Jeg skal gjøre det saameget mindre, som jeg maa erkjende, at Kjøbstædernes Interesser have været vedborlig repræsenterede i dette Udvalg. Og jeg kan saameget mere slutte mig til det Forslag, som nu foreligger, som jeg har Haab om, at det gamle Lofte om, at ogsaa Indquarteringsvæsenet skal blive undergivet en omfattende Behandling ad Lovgivningsveien, inden lang Tid vil blive opfyldt. Det forekommer mig ogsaa, at det maa være i høj Grad tiltalende for Krigsbestyrelsen, efterat nu alle de største og vigtigste Spørgsmaal vedkommende Hærvæsenet ere blevne ordnede ved en sammenhængende Lovgivning, der hviler paa de samme Principer, og som jo i det Hele taget har fundet stor Tilslutning baade hos Rigsdagen og hos Folket, da at fuldstændiggjøre denne Lovgivning med, hvad der endnu mangler. Efter tidligere Ytringer har jeg nu ikke den mindste Tvivl om, at der allerede i næste Session vil blive forelagt Rigsdagen et Forslag til en ny militair Straffelov, og hvis det saa kunde blive completeret med et Forslag til Lov om Indquarteringsvæsenet — et Forhold, som hidtil har befundet sig i en temmelig svævende Tilstand, og som fremdeles vil befinde sig dert,

ogsaa efterat det foreliggende Lovforslag er vedtaget —, saa skjønner jeg ikke rettere, end at der derved vilde være tilvæiebragt en Række af Love, som kunde træde istedetfor en militair Code, og som vilde kunne fyldestgjøre i lang Tid, hvorved man altsaa uden at indlade sig paa en egentlig Codifications Vidtloftighed og Besværlighed, dog vilde have opnaaet en sammenhængende Lovgivning om alle de militaire Spørgsmaal, der kunne trænge til at ordnes ved Lov. Jeg skal altsaa paa Sagens nærværende Standpunkt stemme for Lovforslaget med de Endringer, som Udvalget har foreslaaet dert, og jeg skal anbefale mine ærede Colleger at gjøre det Samme.

Krigsministeren: Jeg troer, at det er af særdeles Vigtighed saavel for Hæren som for Ordningen af Landets Forsvarsvæsen i Almindelighed, at det successive bliver fastsat, hvilke Byer der skal have faste Garnisoner, og jeg troer, at det ogsaa vil være til Fordeel for de paagældende Kjøbstæder at komme til en Bished i saa Henseende. Jeg maa derfor sætte megen Vriis paa, at det foreliggende Lovforslag kan blive endeligt vedtaget i denne Session. Imod den Ordning i § 1, der af Udvalget er foreslaaet under Nr. 1, har jeg ikke Noget at indvende, og med Hensyn til de Endringer, der af Udvalget ere foreslaaede til Lovforslagets § 2, skal jeg meddele, at jeg om dem har confereret med min Collega Indrigsministeren, som jo nærmest er kaldet til at varetage de Interesser, som vedrøre Indquarteringsfonden, og at han heller ikke for sit Vedkommende har Noget at erindre imod, hvad Udvalget i saa Henseende har foreslaaet. Jeg kan saaledes udtale, at jeg kan tage imod Lovforslaget, saaledes som det er foreslaaet omændret af det ærede Udvalg. — Forsaavidt den ærede 4de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Lehmann) udtalte et Haab om snart at see fremlagt forskellige Lovforslag vedrørende Militairvæsenet, skal jeg udtale, at der fra min Side ikke skal blive lagt nogen Hindring i veien for sige Lovforslags Fremme, men at der tværtimod skal blive arbejdet af al Magt paa at bringe dem frem for Rigsdagen; men